

## Somdalen hevder at L'Abèe Lund stod i forbindelse med Det tyske sikkerhetspoliti

Sammen med politilullmektig Bleskestad skal han ha deltatt i forfølgelsen av 2 russiske flyktninger på Lillehammer

Somdalen har forklart dette for politiet både på Lillehammer og i Porsgrunn

Den 16. mai i år offentliggjorde vi en artikkel om den dødsdømte Bernt Somdalens provokatørvirksomhet for landssvikpolitiet i Oslo.

Artikkelen var skrevet av Oddvar Halbostad, på grunnlag av Somdalens egen skrevne forklaring om sine forskjellige oppdrag for landssvikpolitiet

I Somdalens rapport, som delvis ble gjengitt i Halbostads artikkel, kom han inn på sitt samarbeide med krim.ass. Brinck-Lund og Einar Koxvold

under reiser til Kragerø og Porsgrunn, hvor han av politiet ble presentert som «politifullmektig Bang fra Oslo». Han kom også inn på sitt forhold ved «sitt utlån» til politiet i Notodden.

Den del av rapporten som ennå ikke er omtalt — hverken av oss eller Oslo-pressen, er en beretning angående inspektør L'Abèe-Lund og politifullmektig Bleskestad, som vi ikke lenger finner noen grunn til å unndra offentligheten.

Forts. side 16

### Jurist utnyttet kvinnelige klienter.

I stedet for å hjelpe fruens mann med tysk fangeskap påførte han henne en nevrologisk sykdom

Riksadvokaten bør undersøke om vedkommende jurist har vært engasjert i landssvikpolitiet

Fra Bernt Somdalens egen «erindringsbok» (Dok. 35a) henter vi følgende:

«I 1942 eller 1943 kom en dame fra . . . . til en jurist på stedet og bad ham hjelpe henne da hennes mann var arrestert av tyskerne.

Vedkommende jurist lovte å gjøre hva han kunne, men etter en stund forsvant i hvilken fru en ikke hadde hørt noe fra juristen, henvendte hun seg på nytt til ham. Hun fortalte at hun hadde store økonomiske sorger, og at hun nesten ikke

holdt ut at hennes mann satt innesperret. Juristen lovte enda en gang at han skulle gjøre hva han kunne for henne. Han ga henne noen penger, visstnok 100—200 kroner. Imidlertid gikk det en tid uten at fru en hørte noe, og for tredje gang henvendte hun seg til juristen. Denne sa, at han nok kunne få fruens mann løslatt, men han ventet at fru en som

Forts. side 16

takk ville være litt «hyggelig»

## Er våre rettsprinsipper i fullstendig oppløsning

### Nordmenn landsforvises for alltid

Det er meget som peker på at våre rettsprinsipper siden sommeren 1945 har vært i en særlig oppløsning, slik at uten-

formodning ble nok bevis for retten. Slik synes det også å være idag, «retten anser det bevist» til tross for vitneprov

høyere rett blir som regel ikke gitt.

Forskjellen mellom forholdene i det 17. århundre og idag i Norge, er at en ikke blir brent på bålet, men «kun» sviemerket som landssviker for resten av sitt liv og utstøtt av samfunnet med tap av borgerlige rettigheter.

Det siste nye er at en NS-mann, som ble løslatt i septbr. 49 (benådet) for å overta en stilling i utlandet — ble landsforvist for evig tid av fengselsstyret ved direktør Helge Gleditsch, Ilebu.

Gleditsch understreket denne ulovlige ekstrastraff med å si, at hvis vedkommende pånytt vendte tilbake til landet ville han komme til å sone ytterligere 3½ års straff. Han hadde 6 mndr. igjen under forutsetning av halvsoning.

Det er slike overgrep som til slutt må vekke samvittigheten i det norske folk, som hittil ikke har villet innse at ti-tusener av

Forts. side 16

8. Som særlige forskrifter for ham bestemmes forøvrig at han straks forlater landet og ikke vender tilbake hertil.

Han plikter å føre et lovløydig liv og avholde seg fra slik opptreden og virksomhet som kan vekke forargelse eller virke provokatorisk.

Han skal snarest søke arbeid.

ILEBU FENGSEL

landske jurister hevder at våre retterganger mot de såkalte landssvikere kan sammenlignes med hekseprosessene i det 17. århundre.

Noe bevis for at en gammel kjerring var en heks kunne selvsagt aldri finnes, men en

og erklæringer om det motsatte. Retten kommer i domspremissene med forklaringer, som tiltalte aldri har gitt. De er simpelthen grepet ut av luften.

Noen anledning til å få prøvet slike feilaktige «beviser» for en

Ridderen av St. Olav  
ekspedisjonssjef  
Einar Boyesen



Vi presenterer herved Kirke-departementets mektige ekspedisjonssjef for våre lesere, idet vi samtidig viser til vår artikkel i nr. 23.

Denne person sitter i dag i sitt høge departement med Ridderkorset på sitt bryst, mens en stakkars lærer som ikke sendte inn protestformularen til Lærersambandet, i dag er en vanæret mann som ikke er verdig til å sitte i stilling.

Har den norske almenhet overveiet hvorledes rettstilstanden i dette landet er blitt?

Hva sier lærerne i bygd og by?